

[Arbejds- og socialministeren.]

siden 1946 praktiserede forsøgsordning med erhvervsvejledning ved 9 arbejdsanvisningskontorer.

Jeg kan herom oplyse, at der i den tid, som er forløbet, siden den omhandlede forsøgsordning blev etableret, er konstateret en betydelig og stigende interesse for erhvervsvejledningen blandt de unge og deres forældre. I det sidste år, hvorfra oplysninger findes, nemlig tiden fra 1. juli 1950 til 30. juni 1951, har den generelle erhvervsorientering, som gives samlet i skolerne indenfor forsøgsområdet, omfattet 62 pct. af de udgåede skoleelever — der er herved bortset fra hovedstadsområdet, hvor erhvervsorienteringen af personale-mæssige grunde kun gives i ringe omfang. Af disse 62 pct. har yderligere ca. $\frac{3}{4}$ modtaget individuel erhvervsrådgivning, som gives ved enkeltsamtaler på arbejdsanvisningskontorerne med de unge og eventuelt deres forældre.

I løbet af forsøgsperioden har den individuelle erhvervsrådgivning udvist en ikke ringe stigning, medens den generelle erhvervsorientering har været noget i tilbagegang, dels som følge af at der kun har været et begrænset personale til rådighed, dels formentlig fordi kendskabet til institutionen nu er indarbejdet. I de områder, hvor den generelle erhvervsorientering i skolerne gives, er der etableret et udmærket og gnidningsløst samarbejde med skolevæsenet, som har vist sagen betydelig interesse.

Jeg kan dernæst nævne, at en række arbejdsanvisningskontorer udenfor forsøgsområdet har fremsat ønske om, at der må blive etableret erhvervsvejledning også indenfor deres områder, og endelig er der — efterhånden ialt ca. 25 steder i landet — gennem skolevæsenet eller på anden, væsentlig privat basis etableret erhvervsvejledningsinstitutioner uden forbindelse med arbejdsanvisningskontorerne.

Det ærede medlem har dernæst spurgt mig, om jeg i indeværende samling agter at fremsætte forslag om en almindelig erhvervsvejledning på grundlag af de erfaringer, vi nu har indhøstet.

Hertil vil jeg gerne sige, at jeg ofte har haft dette spørgsmål fremme til overvejelse. Når jeg har skullet gøre min stilling op, har jeg ikke kunnet undgå at være opmærksom på, at jeg ofte i folketingets finansudvalg er blevet mødt med kritik af, at arbejdsanvis-

ningskontorenes personale var så omfattende. Dette synes mig at vise, at der hersker en almindelig fornemmelse af, at tiden ikke er inde til en en yderligere forøgelse af dette personale, og dette ville blive tilfældet, hvis man gik til en hele landet omfattende etablering af erhvervsvejledning.

På den anden side er jeg ikke uopmærksom på den værdi for produktiviteten, som det er, at de unge i den udstrækning, man kan sikre sig det, får den rigtige placering. Som det ærede medlem hr. Per Hækkerup vil vide, har regeringen nu nedsat en lærlingekommission, og mine overvejelser vedrørende erhvervsvejledningen er foreløbig endt deri, at jeg finder det rigtigst at give lærlingekommissionen lejlighed til at se på dette spørgsmål, for at vi ikke skal komme i den situation, at vi nu etablerer en erhvervsvejledning, som lærlingekommissionen til sin tid vil foreslå ændret eller om-dannet.

Per Hækkerup: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for besvarelsen af mit første spørgsmål og for de oplysninger, som jeg og tinget fik. Det fremgik jo klart af disse oplysninger, at der er en stedse stigende interesse for at etablere erhvervsvejledning, og denne interesse viser sig ved, at man lokalt tager initiativet op rundt omkring.

Om det andet svar vil jeg gerne sige, at det jo er et spørgsmål, om lærlingekommissionen i og for sig er det rigtige organ til at behandle et spørgsmål som en almindelig, offentlig erhvervsvejledning, der ikke blot skal omfatte lærlinge, men ungdommen i al almindelighed. Jeg kan naturligvis for mit vedkommende ikke have noget imod, at lærlingekommissionen får den opgave, idet jeg så må forstå det således, at den højtærede minister er enig med mig i, at det må være et af de problemer, som lærlingekommissionen forholdsvis hurtigt må kunne afgøre, da der jo allerede foreligger en betænkning og et righoldigt erfaringsmateriale.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed tilende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af forslag til beslutning af folketinget (angående importen af personmotor-køretøjer) [af Tholstrup].